

Защото отъ него сж извори-тѣ на живота.
 24 Отхвърли отъ себе си строптивы уста,
 И отдалечи отъ себе си развратащи устни.
 25 Очи-тѣ ти нека гледат право,
 И клепачи-тѣ ти нека бѣдѣ управени
 прѣдъ тебе.
 26 Уравнявай ходеніе-то на нозѣ-тѣ си,
 И всички-тѣ ти пажтица ще ся оправяватъ.
 27 ^фНе ся отбивай ни на десно ни на лѣво:
 ^хУклони ногж-тѣ си отъ зла.

ГЛАВА 5.

1 Сыне мой, внимай въ мудрост-тѣ ми,
 Приклони ухо-то си въ разумъ-тѣ ми:
 2 За да съхранявашь разсажденіе,
 И устни-тѣ ти ^ада пазъятъ знаніе.
 3 Защото ^ботъ устни-тѣ на чуждѣ-тѣ женж
 капе медъ отъ сотѣ,
 И небце-то ѝ е ^впо меко отъ елей:
 4 Но сетнины-тѣ ѝ сж ^ггорчивы като пелинъ,
 ^дОстри като мечъ отъ двѣ страны из-
 остренъ.
 5 ^еНозѣ-тѣ ѝ слазятъ въ смърть:
 Стъпки-тѣ ѝ достигатъ до адъ.
 6 За да не разсаждишъ пажъ-тѣ на жи-
 вотъ-тѣ,
 Нейни-тѣ пажтеки сж непостоянни, та да
 гы не познаешь ты.
 7 И сега, чада, послушайте мя,
 И не отстѣпвате отъ думы-тѣ на уста-
 та ми.
 8 Отдалечи пажъ-тѣ си отъ неї,
 И не приближавай при врата-та на домъ-
 тѣ ѝ,
 9 За да не дадешъ честъ-тѣ си на други,
 И години-тѣ си на немилостиви-тѣ:
 10 За да ся не насытятъ чужди отъ имотъ-
 тѣ ти,
 И трудове-тѣ ти да не идѫтъ въ чуждѣ
 домъ:
 11 А ты да вѣздишашъ въ сетнины-тѣ си,
 Когато пльтъ-та ти и тѣло-то ти ся из-
 нурятъ,
 12 И да казувашъ: ^жКакъ намразихъ поу-
 ченіе-то,
 И сърдце-то ми ^зпрѣзрѣ обличеніе-то,
 13 И не послушашъ гласъ-тѣ на учители-тѣ си,
 Нито приклонихъ ухо-то си къмъ наста-
 вницы-тѣ си!
 14 Малко останж да ся намѣрѣж въ всяко зло
 Всѣдѣ сѣбрание-то и сонмище-то.
 15 Пий водъ отъ Ѣернж-тѣ си,
 И онжъзъ която извира отъ кладенецъ-тѣ
 ти:
 16 Нека ся изливатъ вънъ твои-тѣ извори,
 Като водни оттоки по стъгды-тѣ;

^ф Втор. 5; 32. 28; 14. Инс.
 Нав. 1; 7.

^х Иса. 1; 16. Рим. 12; 9.

^а Мал. 2; 7.

^б Гл. 2; 16. 6; 24.

^с Псал. 55; 21.

^г Еккл. 7; 26.
^д Евр. 4; 12.
^е Гл. 7; 27.
^ж Гл. 1; 29.
^з Гл. 1; 25. 12; 1.
^и Мал. 2; 14.
^ж Вин. Пѣн. 2; 9. 4; 5. 7; 8.
^к Гл. 2; 16. 7; 5.

17 Да бѣдѣтъ тѣ на самаго тебе,
 А не и на чужды съ тебе:
 18 Да бѣде благословенъ твой-тѣ источникъ:
 И весели ся ^исъ женж-тѣ на младость-
 тѣ си:
 19 Тѣ да ти бѣде като ^и елень рачителна и
 сырж мила:
 Нейни-тѣ гржды да тя напояватъ въ
 всяко времѣ:
 Въсъхшавай ся всяко отъ любовъ-тѣ ѝ.
 20 И защо, сыне мой, да ся въсъхшавашъ
 ^жотъ чуждѧ,
 И искаша да пригрѣща пазухж-тѣ на
 чуждѧ женж?
 21 Понеже ^жпажтица-та на человѣка сж прѣдъ
 очи-тѣ на Господа,
 И той измѣтра всички-тѣ му пажтеки.
 22 ^жНечестивы-тѣ ще го хванжатъ свои-тѣ
 му беззаконія,
 И съ вожжата на грѣхъ-тѣ си ще бѣде
 уволенъ.
 23 Той ^ище умре безъ поученіе,
 И отъ множеството на безуміе-то си ще
 заблуди.

ГЛАВА 6.

1 Сыне мой, ^ако си станжалъ порожникъ
 за приятеля си,
 Или си даль ржж за нѣкого чуждѣ,
 2 Впримчилъ си съ думы-тѣ на уста-та си,
 Хванжълъ си съ думы-тѣ на уста-та си:
 3 Направи прочее това, сыне мой, и отър-
 вай ся,
 Понеже си падижълъ въ ржцѣ-тѣ на прія-
 теля си:
 Иди, припадни, и принуди приятеля си.
 4 ^бНе давай сънъ на очи-тѣ си,
 Нито дрѣманіе на клепачи-тѣ си:
 5 Отзвѣрай ся като сырж отъ ржж на ловецъ,
 И като птицж отъ ржж на птицоловецъ.
 6 ^вИди при мракж-тѣ, о лѣниве:
 Прѣгледай пажтица-та ѝ, и стани мудръ;
 7 Която, ако и да нѣма начальникъ,
 Настоятель, или управителъ,
 8 Приготвя хранж-тѣ си лѣтѣ,
 Събира хранж-тѣ си въ жетвѣ.
 9 ^гДо кога ще спишъ, лѣниве?
 Кога ще станешъ отъ сънъ-тѣ си?
 10 Малко спаше, малко дрѣманіе, малко съ-
 ваніе на ржцѣ за сънъ:
 11 Послѣ ^жсиromашія-та ти дохожда като
 пажтичи,
 И скудост-та ти като оржженъ мажъ.
 12 Лоши-тѣ человѣкъ, беззаконный-тѣ че-
 ловѣкъ
 Ходи съ развратни уста.
 13 ^жНамигнува съ очи-тѣ си,

^ж 2 Лѣт. 16; 9. Іов. 31; 4. ^а Гл. 11; 15. 17; 18. 20; 16.
 34; 21. Гл. 15; 3. Іер. 16; 22; 26. 27; 13.
 17. 32; 19. Осін 7; 2. Евр. 4; 13.
^и Псал. 9; 15. ^б Гл. 24; 7. ^з Гл. 24; 33. 34.
^ж Іов. 4; 21. 36; 12. ^д Гл. 10; 4. 13; 4. 20; 4.
^к Гл. 10; 10. ^е Іов. 15; 12. Псал. 35; 19.